

Omfang, som her er skeet, vilde forsøge den ved paa rette Sted at virke hen til, at Reformer skete i den Retning.

Jeg gaar dernæst over til den Deel af Affnittet om Domsmagten i Straffesager, hvori der tales om Nævningeretternes Ordning. I saa Henseende kan jeg ganske slutte mig til de tvende foregaaende ærede Talere. Jeg kan ligesaa lidt som disse bifalde en saadan Ordning, hvorefter der blev een Dommer, som er meest fin, en anden, som er næstmest fin, og en tredje, som er mindst fin; dette er en Ordning, som minder stærkt om det Spil, man kalder Trip, Trap, Træsko. Jeg hører ganske vist til dem, som mene, at man deri, at der er fideordnet Første-Dommeren nogle, navnlig to Medlemmer, ved visse vigtige Funktioner, finder en Garanti, og i den Henseende troer jeg, at jeg er i Overensstemmelse med den største Deel af Folket. Med Hensyn til saadanne Funktioner, som Afgifelsen af Domme, Standsning af en affagt Nævningedom, som omtales i §§ 233 og 234 og saa fremdeles, troer, jeg at man vil finde en Garanti i, at der er fideordnet Første-Dommeren nogle Medlemmer; for det Første fordi det ikke godt kan undgaaes, om man end faaer det meest umærkede Individ, der er til, at han som Alle har visse særegne Meninger og individuelle Anskuelser, og jeg kan gjerne sige, at jo dygtigere han er, desto lettere kan det indtræffe, at han har særegne Anskuelser, som jo ofte følge med en stærk Individualitet, og det kan da netop være godt, at der i saa Henseende er en Modvægt, en Skranke; dernæst fordi det jo er aldeles sikkert, at man ofte kan komme til, imod sin bedste Villie, at tænke sig ind i en falsk Tankeække, som man ikke selv kommer ud af, men som man ved et eneste Ord af en Anden kan bringes ud af. Derfor er det min Mening, som det ogsaa var ifjor, at det er en rigtig Ordning, at der er stillet Nogen ved Siden af Første-Dommeren, med Hensyn til visse enkelte Functioner, men naturligvis maa det absolut være paa en saadan Maade, at det ikke kommer til at skade Første-Dommerens Ene-Redelse af Forhandlingen, og jeg maa med den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) i den Ordning, som

Nævningeretterne her have faaet, see en Grund til, at Første-Dommeren ikke er bleven stillet i et saa rigtigt Forhold til de andre Medlemmer af Retten, som det kunde være ønsket, og som var saameget mere at vente, som Dommernerne i Retten ere stillede paa en saa aldeles korrekt Maade i Forhold til Forhandlingen mellem Statsmagten og den Sigtede. Den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) henviser i saa Henseende til §§ 191 og 195, hvor ganske vist ogsaa Spørgsmaal, som synes at høre ind under Første-Dommerens Ledelse, ere blevne henlagte til Retten, og jeg kan dertil sige et, som forekommer mig endnu mere slaaende, nemlig i § 222, hvor Første-Dommeren efter min Mening er stillet aldeles falsk, nemlig i det Tilfælde, hvor Anklageren, den Forurettede o. s. v. ønsker et Spørgsmaal anderledes affattet eller et nyt Spørgsmaal stillet og hvorom han altsaa kan fremsætte Begjæring for Formanden; det hedder nemlig: finder Formanden sig ikke foranlediget til at tage den tilfølgelse eller fremkommer der Indsigelse imod Begjæringen, tager Retten Bestemmelse derom. Det forekommer mig, at man herved stiller Sagen ret paa Spidsen, saaledes at endogsaa, efterat Dommere har afgivet Bestemmelse for, hvorledes Spørgsmaalet skal stilles, kan bagefter hans Kjendelse underkjendes af de to andre Medlemmer. Dette vil aabenbart svække den Stilling i høi Grad, som Rettens Præsident bør indtage overfor Publikum og overfor Nævningerne. Men dette hænger ganske sammen med den Ordning, man har givet Nævningeretterne, idet man har stillet ved Siden af Dommere en Mand, hvis Anseelse skulde nærme sig til Dommere, og jeg troer det derfor rigtigt, med Hensyn til Nævningeretternes Sammenfættelse, at adoptere ganske den Ordning, der fandtes i det Udkast, der forelaa ifjor, hvorefter der kun var een Dommer, men derimod som fideordnede til visse Spørgsmaals Afgjørelse to Underdommere.

Jeg skal ikke opholde mig ved Bestemmelsen i § 5, hvorom der er talt saa vidtløftig af de to foregaaende ærede Talere, og jeg skal saameget mindre gjøre det, som Alle ere enige i, at man aldeles ikke kan danne sig nogen Fore-